

Чегато другите източници, по които сж написани историите на сичките други старовременни народи, сж по-ясни и по-опредѣлени! Да са чуди ли човѣкъ или да са мае! Но чѣкайте, чѣкайте. . . Великите и високоученните хора иматъ слабостъ не да разгледватъ общиятъ смисалъ на тоя или на оня памѣтникъ и не да са ръководатъ по здравиятъ разумъ, а да „доятъ“ отдѣлните думи, да тжрсатъ логически смисалъ въ погрѣшенните имена и да обясняватъ темното и необяснимото. Но да видиме съществуватъ ли и такива памѣтници, които би утвърждаде, че равноапостолните братия сж били славяне. Въ множество жития и легенди са говори кратко и ясно, че тие сж били *българе* и че сж превеле свѣщенното писание на свояиятъ езикъ и за свояиятъ народъ. Съществува и такавъ исторически памѣтникъ, въ който са говори, че „баща имъ е билъ българинъ, а майка имъ гржкия.“ Но да видиме какво говори за тие памѣтници славянскиятъ историкъ Гилфердингъ. „Такова показание, говори той, нѣма въ себѣ си нищо невѣроятно и може да бжде съгласовано съ другите източници, въ които Кирилъ и Методии сж нарѣчени гржци. Но ние знаеме, че тие сж били синове на такавъ единъ човѣкъ, който е занималъ важна военна длжностъ въ Солунъ, т. е. въ онзи градъ, който е служилъ въ тая епоха като убѣжище и срѣдоточие на гржката стихия въ Македония (?); достовѣрно е, че Кирилъ (Константинъ) още въ младостта си е билъ земенъ въ Цариградскиятъ дворъ и тамъ е получилъ образование; най послѣ, достовѣрно е и това, че Методии е занималъ още по-висока длжностъ, нежели не-